

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum sexagesimum primum. Judaeorum pertinacia, perfidia,
& coecitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Fidelissimus autem Imperator adversus errorem Ethnicorum studium suum convertit, & leges scripsit, quibus idolorum sana dirui jubebat. Magnus enim Constantinus, omni laude dignissimus, qui primus imperium pietate exornavit, cum orbem universum insanientem videret, omnino vetuerat ne quisquam Demoniis sacrificaret: eorum vero non destruxerat sana, sed adiri vetuerat. Ac paterna quidem vestigia filii ejus sunt persecuti. Julianus vero impietatem instauravit, & pristini erroris flammam suscitavit. At Jovianus postquam cepisset Imperium, rursus idolorum cultum interdixit. Et magnus Valentinianus iisdem legibus usus Europam rexit. Valens autem ceteris quidem omnibus permisi, religiosum quem vellet cultum persequi, & quos colerent ceremoniis placare: solos eos oppugnare non desistit, qui Apostolica dogmata propugnarent. Quamdiu ergo rerum potitus est, ignes ad altaria accendebantur; & libamina ac sacrificia offerebant idolis, & in foro publica convivia agitabant. Et qui Bacchi erant initiati sacris, cum pellibus caprinis cursitabant, canes discerpentes, furentes, & bacchantes, aliaque agentes, que magistri ipsorum celebritatem notant. Hac omnia cum fidelissimus Imperator Theodosius reperisset, radicibus sustulit, & oblivioni mandavit. Et Idatius in Fastis consularibus, Theodosio Aug. II. & Cynegio, Coss. Zosimus Hist. libr. 4.

Prudentius contra Symmachum libr. 2. sic Honorium Augustum alloquitur.

Arripe dilatam tua, Dux, in tempora famam:
Quodque patris superest, successor laudis habeto.

Ille Urbem vetuit taurorum sanguine tingui,
Tu mortes miserorum hominum prohibeto litari.

CAPUT CLXI.

Judæorum pertinacia, perfidia, & cœcitas.

DEUT. 28. 15, & seq. Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui . . . . . Percutiat te Dominus amentia, & cœcitate, ac furore mentis, & palpes in meridie, sicut palpare solet cœcus in tenebris, & non dirigas vias tuas.

Psal. 17. 44. Evipies me de contradictionibus populi.

Psal. 68. 24, & seq. Obscurentur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurva . . . . . Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet: quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; & super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, & non intrent in justitiam tuam.

MATTH. 13. 13, & seq. Ideo in parabolis loquor eis: quia videntes non vident, & audientes non audiunt, neque intelligunt, Et adimpletur in eis propheta Isaiæ, dicens, Auditum audietis, & non intelligetis; & videntes videbitis, & non videbitis: incrassatum est enim cor populi hujus, & auribus graviter audierunt, & oculos suos clausurunt; ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & convertantur, & sanem eos. Et Marc. 4. 11, 12. Luc. 8. 10. Job. 12. 39, & seq. Act. 28. 25, & seq.

Matth. 15. 7. Hypocrita, bene prophetavit de vobis Isaias, dicens, Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est à me. Sine causa autem colunt me, docentes doctri-

Sap. 2. 21, 22. Hæc cogitaverunt & erraverunt; excœcavit enim illos malitia eorum: & nescierunt sacramenta Dei, neque mercedem speraverunt iustitiæ, nec judicaverunt honorem animarum sanctarum.

Isa. 1. 3, 4. Filios enutrivit & exaltavit; ipsi autem spreverunt me. Cognovit bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui: Israël autem me non cognovit, & populus meus non intellexit. Væ genti peccatrici, populo gravi iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis: dereliquerunt Dominum, blasphemaverunt sanctum Israël, abalienati sunt retrorsum.

Isa. 5. 13. Propterea captivus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, & nobiles ejus interierunt fame, & multitudo ejus siti exaruit.

Isa. 6. 8, & seq. Et audivi vocem Domini dicentis, Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixit, Vade, & dices populo huic, Audite audientes, & nolite intelligere; & videte visionem, & nolite cognoscere. Excæca cor populi hujus, & aures ejus aggravæ, & oculos ejus claudet, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum. Et dixi, Uquequo, Domine? Et dixit, Donec desolentur civitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquatur deserta.

Isa. 29. 9, & seq. Obstupescite, & admiramini, fluctuate, & vacillate: inebriamini, & non à vino: movemini, & non ab ebrietate. Quoniam misit vobis Dominus spiritum soporis, claudet oculos vestros; prophetas & principes vestros, qui vident visiones, operiet. Et erit vobis visio omnium, sicut verba libri signati, quem cum dederint scienti literas, dicent, Lege istum; & respondebit, Non possum, signatus est enim. Et dabitur liber nescienti literas, diceturque ei, Lege, & respondit, Nescio literas. Et dixit Dominus, Eo quod appropinquat populus iste ore suo, & labiis suis glorificat me, cor autem ejus longe est à me, & timuerunt me mandato hominum & doctrinis; ideo ecce ego addam ut admirationem faciam populo huic, miraculo grandi & stupendo; peribit enim sapientia à sapientibus ejus, & intellectus prudentium ejus abscondetur.

Isa. 42. 19, & seq. Quis cæcus, nisi servus meus? & surdus, nisi ad quem nuntios misi? quis cæcus, nisi qui venundatus est? & quis cæcus, nisi servus Domini? Quis vides multa, nonne custodies? qui apertas habes aures, nonne audies? Et Dominus voluit ut sanctificaret eum, & magnificaret Legem, & extolleret. Ipse autem populus directus & vastatus; laqueus juvenum omnes, & in domibus carcerum absconditi sunt: facti sunt in rapinam, nec est qui dicat, Redde. Quis est in vobis

nas & mandata hominum.

Matth. 15. 12, & seq. Tunc accedentes Discipuli ejus dixerunt ei, Scis quia Pharisæi audito verbo hoc scandalizati sunt? At ille respondens, ait, Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus celestis, eradicabitur. Sinite illos: cæci sunt, & duces cæcorum: cæcus autem si cæco ducatum præset, ambo in foveam cadunt. Et Luc. 6. 39.

Matth. 23. 16, & seq. Væ vobis, duces cæci, qui dicitis, Quicumque juraverit per Templum, nihil est: qui autem juraverit in auro Templi, debet: stulti & cæci, quid enim majus est, aurum, an Templum quod sanctificat aurum? Et quicumque juraverit in altari, nihil est: quicumque autem juraverit in dono quod est super illud, debet: cæci, quid enim majus est, donum, an altare quod sanctificat donum?

Luc. 2. 34. Et benedixit illis Simeon; & dixit ad Mariam matrem ejus, Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israël, & in signum cui contradicetur.

Joh. 12. 37, 38. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum; ut sermo Isaie propheta impleteretur, quem dixit, Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et Rom. 10. 16.

Act. 28. 22. Rogamus autem à te audire que sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubique ei contradicuntur.

Rom. 10. 20, 21. Isaïas autem audivit, & dicit, Inventus sum à non querentibus me: palam apparui his qui me non interrogabant. Ad Israël autem dicit, Tota die expandi manus meas ad populum non credentem & contradicentem.

Rom. 11. 7, & seq. Quid ergo? quod querebat Israël, hoc non est consecutus; electio autem consecuta est, ceteri vero excœcati sunt, sicut scriptum est, Dedit illis Deus spiritum compunctionis; oculos ut non videant, & aures ut non audiant usque in hodiernum diem. Et David dicit, Fiat mensa eorum in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributionem illis: obscurantur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurva.

2. Cor. 3. 12, & seq. Habentes igitur talentum spem, multa fiducia utimur: & non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, ut non intenderent filii Israël in faciem ejus, quod evacuatur: sed obtusi sunt sensus eorum, usque in hodiernum enim diem idipsum velamen in lectione Veteris Testamenti manet non revelatum, (quoniam in Christo evacuatur) sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses velamen positum est super cor eorum; cum autem conversus fuerit ad Dominum, auferetur velamen.

1. Petr. 2. 7, 8. Vobis igitur honor creden-

Gggg iij

qui audiat hoc, attendat, & auscultet futura?

IIa. 53. 1. Quis credidit auidiui nostro, & brachium Domini cui revelatum est?

IIa. 65. 2, & seq. Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas. Populus qui ad iracundiam provocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres, qui habitant in sepulcris, & in delubris idolorum dormiunt, qui comedunt carnem suillam, & jus profanum in vasis eorum; qui dicunt, Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. Ecce scriptum est coram me: non tacebo, sed reddam & retribuam in sinum eorum iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorum simul, dicit Dominus; qui sanctificaverunt super montes, & super colles exprobraverunt mihi: & remetiatur opus eorum primum in sinu eorum.

Jerem. 5. 21, 23. Audi, popule stulte, qui non habes cor; qui habentes oculos non videris; & aures, & non auditis. . . . . populo autem huic factum est cor incredulum, & exasperans; recesserunt, & abierunt.

Jerem. 8. 7, & seq. Apprehenderunt mendacium, & mltuerunt reverti. Attendit, & auscultavit, nemo quod bonum est loquitur; nullus est qui agat penitentiam super peccato suo, dicens, Quid feci? omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad praelium. Milvus in caelo cognovit tempus suum; turtur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus adventus sui: populus autem meus non cognovit iudicium Domini. . . . . Confusi sunt sapientes, perterriti, & capti sunt: verbum enim Domini projecerunt, & sapientia nulla est in eis.

Ezech. 12. 1, 2. Et factus est sermo Domini ad me, dicens, Fili hominis, in medio domus exasperantis tu habitas; qui oculos habent ad videndum, & non vident; & aures ad audiendum, & non audiunt; quia domus exasperans est. Et Ezech. 2. 5, & seq. & 3. 9, 26, 27. & alibi saepe.

Ose. 4. 1, & seq. Audite verbum Domini, filii Israël, quia iudicium Domino cum habitatoribus terra: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. . . . . Verumtamen unusquisque non iudicet, & non arguatur vir; populus enim tuus, sicut hi qui contradicunt Sacerdoti. . . . . Conticuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam, quia tu scientiam repulisti, repellam te ne sacerdotio fungaris mihi.

tibus; non credentibus autem, lapis quem reprobraverunt adificantes, hic factus est in caput anguli, & lapis offensionis, & petra scandalali, his qui offendant verbo, nec credunt in quo & positi sunt.

I. Judaei pertinacia sua sibi conscii. II. Doctrinae Christi Jesu veritatem confirmant Judaei, dum oppugnant.

Judaei pertinacia sua sibi conscii.

I. **N**E hic quidem repugnantes habemus Judaeos, suae sibi contumaciae & impietatis conscios. Nulla alioquin arte eludere possent Iosephi testi-

monium, de popularium suorum horrendis flagitiis sic differentis: *οτι αν υποσφαι- μιν ειπαι, α μοι καλδη το παθος ομαυ ρωμαϊων βαδωνοντων επι τους αλιμειους, η καταποθιναι αν υπο χειραυτου, η καταλυθηναι τω πολει, η τους ε σοδομικως μετα- ραθειν κεραιους πολυ οδ ην αυτα παθοντων ηνικε ησαν αδιωκτες.* Dicere equi- dem non verebor, que me dolor jubet. Sic existimo, si hos impios adoriri cunctari fuissent Romani, vel voragine absorbendam fuisse Civitatem, vel undis obruendam, vel iisdem eliden- dam fulminibus, quibus Sodomitica olim regio obruta est. Nequiores enim tulit progeniem, & Dei magis contemtricem, quam qui hac perpessi sunt. Idem alibi: *εχρητο γαρ πως ο χειρ αυτου πανδοπαης εν τις Ιουδαίους ποικείας πολυφορες, ως μηδεν κακίας ερ- ζον άφωκετον καταλαπειν, μηδ' ει τις επνοια διαπαθειν εδωλθηεν, εχρη αν η κηνοτε- εον εχολπειν ούτως ιδια τε ε κοινη πάντες ενόμου, και ως εσ βαλειν άλληλοις εν τε ταίς ως ες τον θεον ασεβείας, η ταίς εις τους πλησιον αδικείας επιδονέκτου.* Tem- pus enim illud omnigene inter Judæos nequitia ferax fuit; adeo ut nullum pravitatis faci- nus admittente pretermiserint, nec si quis aliquod animo velis confingere, ullum magis inu- sitatum posse reperire. Adeo in omnes privatim & publice morbus hic incubuerat, & ut se invicem superarent, tum impietate in Deum, tum & in proximos flagitiis, contendebant. Quasunque ergo pertulerunt calamitates, à Deo ipso injurias suas persequente iis inflictæ sunt. Plenis id buccis ad suos vociferabatur Josephus, cum maledictis pete- retur; pejora meritum se fatebatur, qui contra Dei decretum eos servare vellet, à Deo jam damnatos: prædixisse præcos vates tum hæc eventura, cum civili bello sese con- ficerent. Demum miserabili hac exclamatione convitia sua & querelas cladebat:

Joseph. De bell. Jud. libr. 6. cap. 37.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 30.

*θεος αξε, θεος αυτος επηρη μ' ρωμαϊων καταροπον αυτου (ιερω) περ, η τω τσοουτω μασιμωτον γλυουσαν πολιν αναπαλξ. Deus profecto, Deus ipse cum Romanis ignes lustra- les [Templo] ipsi injicit, & Civitatem tot piaculis plenam excindit. Idem ipse Titus in Hierosolymitana obsidione, quasi divino afflatus spiritu, palam inter suos prædi- cabat: *ελας, inquebat, ε λιμος, η πολυορτια, η θηρα μηχανηματα πηποντα πρη, η αν άλλο, η θεα μηδ' μηνης καινοις, βουθηα δ' ηματιεα; Seditio, & fames, & obsidio, & muri sine machinamentorum nostrorum ope sponte procumbentes, quidnam indicant aliud, quam Deum ipsis iratum esse, nobis vero opitulari?* Et alio loco: *καπεδων του (ήτος) το τε vazon αυτου (πυργων) υλος, η το μεγαλη ε κασης περας, τω τε ανεβιθαν ε αρ- μονιας, ε σοσι μηδ' ευερε, η λικου η ησαν τω αναλασιν, ουδ θεα ηε ε πολεμισομαδη, εση, και θεος ην ο ηνδε ην ερουματων Ιουδαίους κηβηλων επει χειρες τε ανθερατων, η μηχαναι, η ως ες τούτοις τις περροε διειν;* Titus ergo solida murorum altitudine conspecta, & singulorum lapidum magnitudine, & accurata compage, & quantum hi in latum, quantum item in altum paterent; Deo, inquit, favente bellum gessimus, & Deus ab istis munitioni- bus Judæos detraxit: nam quid manus hominum vel machine possunt adversus has turres?*

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 8.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 4.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 43.

Thalmodista etiam in Baba metzia, majores suos Deo pœnas dedisse aiunt, quod Legi verba sua anteferrant. Item in Parte *תורה*, sive De festis, libro septimo, ca- pite tertio, Israëliitarum perveracia, canis, galli, hirci, & spinæ protervia com- paratur. Scribit vero Aben Ezra *הנה* illud, quod è sexagesimo quinto capite *איזה* summus, in quo tota die manus suas ad populum incredulum expandisse se dicit Dominus, à R. Mose Haccohen Israëliticæ genti adscribi. Quod à Paulo factum est in Epistola ad Romanos.

Thalm. Part. Nezichin, libr. 1. Part. a. c. 7.

II. 63.

Rom. 10. 12.

II. Ergo cum Judæorum pertinacia manifestis oraculis prædicta sit, atque idem Spiritus, qui venturi Jesu *κερεια* in Libris sacris consignabat, hanc Judæorum ob- stinationem & obfirmatam diffensionem in iis prænuntiaverit, dum doctrinæ Christi Jesu veritatem oppugnant Judæi, tum eam utique vel maxime confirmant; quippe perveracia sua libris iisdem adfruentes fidem, qui Christum Jesum nuntiant.

Doctrina Christi Jesu veritatem con- firmant Ju- dæi, dum op- pugnant.

CAPUT CLXII.

Judæorum rejectio & dispersio, eorumque abolenda sacrificia.

DEUT. 28. 28, 29. Percutiat te Domi- nus amentia, & cœcitate, ac furore mentis, & palpes in meridie, sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias tuas, omni- que tempore calumniam sustineas, & opprima- ris violentia, nec habeas qui liberet te.

MATH. 21. 40, 41. Cum ergo ve- niet Dominus vinea, quid faciet agricolis il- lis? Aiunt illi, Malos male perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Marc. 12. 9. Luc. 20. 15, 16.

is quem re- ut est in ca- & patre seu- & creatus is

esum umacie & ephi. adu-